

שבת
מברכין

העלון מוקדש לע"ב
שמואל בן רחל ז"ל
יוסף בן מזל ז"ל

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

"עֵזְרָא כִּנְגְדוּ" - הניגוד הוא העזרה

למדנו שתווי הפנים של האשה שונים מתווי הפנים של האיש. פניה עדינות יותר, רכות יותר, וזה מעיד על עדינותה ועל היותה רגשנית יותר. יסוד הרגש אצלה פועל הרבה יותר חזק מאשר אצל האיש, וקבלת ההחלטות שלה עוברת בעיקר דרך הרגש.

לעומתה, לאיש פנים מוצקות יותר, מחוספסות, וזה מעיד על אופיו הקר והשכלי. וכן קבלת ההחלטות של האיש עוברת בעיקר דרך קו השכל. הבה ונלמד במה הרגש משלים את השכל.

אשה לא מתייאשת מפרטים קטנים - מכח שליטת הרגש אצל האשה היא ניחנה בסבלנות אין סופית לעסוק בפרטים קטנים, ובפעולות מוטוריות זעירות ועדינות. היא מסוגלת לחזור על אותם פרטים אלפי פעמים מבלי להתייאש. ואדרבה, יש לה בזה ענין וסיפוק. לעומת זאת לאיש קשה מאד לבצע את אותם פעולות ולחזור על אותם פרטים קטנים עוד ועוד... זה למעלה מסבלנותו. זו הסיבה שמקצוע המזכירות מתאים יותר לנשים מאשר לגברים.

לעומת האשה, האיש מתייאש מהר מפרטים קטנים. לכן גברת יקרה, אל תכעסי על בעלך אם הוא לא מגיע אליהם.

איש ואשה מביטים על אותה תמונה, וכל אחד רואה אותה אחרת לחלוטין. האיש מביט על הכל באופן סכמתי, והיא באופן יותר פרטני. הוא אשר אמרנו, הוא עסוק יותר במעטפות, בַּגְדוֹל. והיא עסוקה יותר בדברים הקטנים.

(מתוך הספר 'ביחד')

פרשת השבוע

רדיפת הכבוד

אמרו חז"ל "הקנאה התאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם", ועוד אמרו חכמים: "מי שנותן עיניו במה שאינו שלו, מה שרצה לא נותנים לו ומה שהיה בידו נוטלים ממנו".

בפרשתנו אנו מוצאים אדם גדול שכל הפרשה נקראת על שמו ובא לחלוק על משה רבנו. ושאלו חז"ל - מה ראה קורח לשטות זו לחלוק על משה רבנו? והסבירו חז"ל שקורח עינו הטעתו - שראה ברוח הקודש שעתידי לצאת ממנו שמואל הנביא ששקול כנגד משה ואהרן, אמר אם כך הוא זה שצריך להיות הכהן הגדול.

ובאמת היה לקורח תפקיד מאוד מכובד, הוא היה מנושאי ארון הברית עם הכרובים, הארון שבו היו מונחים לוחות הברית וספר התורה שכתב משה רבנו. אבל בכל זאת הוא רצה גם כהונה גדולה. ומכח זה הוא בא לחלוק על משה ולא הסכים עם המנויים שמשה מינה, וטען כנגדו שהוא בדה אותם מליבו. ח"ו, שמשה מינה את אהרן אחיו מדעתו. וכולנו יודעים שהכל היה בציווי של הקב"ה כמו שקראנו בפרשת תצווה.

והכל התחיל - "שעינו הטעתו", מה זה "עינו"? פירוש אחד מגלה לנו שאותה עין שהיה צריך להביט בה במבט הרוחני, שהרי סוף סוף משה רבנו עשה הכל עפ"י הקב"ה, עין זו לא "פעלה" והתבונן רק במבט הגשמי ולכן טעה.

הפירוש השני רומז על אשתו של קורח. כשקורח חזר לביתו לאחר שאהרן הכהן הניח אותו ואת הלווים לכהן בתפקידם, אמרה לו אשתו - כל מה שאהרן ומשה יגידו לך לעשות אתה עושה? קום ותחלוק עליהם! והיא זאת שנתנה לו את הכח והדחיפה לעשות את המחלוקת.

צריך לדעת שאשתו של האדם נקראת עינו. שהרי כשפגש רבי יוסי את אליהו הנביא ושאל אותו - לשם מה צריך אישה? אמר לו אליהו הנביא אדם מביא הביתה חיטים, חיטים כוסס? מי זאת שטוחנת, בוררת, ואופה, הלא היא האשה. אדם מביא הביתה צמר, צמר לובש? מי מנפצת, טווה, ותופרת את הבגדים, זו אשתו - נמצאת מאירה את עיניו ומעמידה אותו על רגליו. וכאן אצל קורח אשתו שהיא "עינו" הטעתה אותו והכניסה אותו למחלוקת. ועליה אמרו חז"ל את הפסוק (משלי יד, א) "וְאִגְלַת בְּיָדֶיהָ תְהַרְסֵנוּ" - זו אשתו של קורח (סנהדרין קי.). נמצאנו למדים מה גדול כוחה ששל האשה שיכולה להטות את בעלה לטוב וגם ולרע. ומה קרה בסוף? כולנו יודעים, קורח לא התמנה להיות כהן גדול והפסיד גם את מעמדו ותפקידו כשהאדמה בלעה אותו ואת משפחתו ואת כל האנשים אשר איתו, וזה מה שאמרו חז"ל "..." מוציאים את האדם מן העולם".

"איזהו עשיר השמח בחלקו" - חלקו זהו תפקידו שנקבע לו משמים כדי לקדש את שמו ויתברך. ובזה אדם צריך להיות שמח תמיד.

שבת שלום ומבורך - הרב אבנר קזואס

שלושה שודדים מתכוננים לפרוץ לבנק אבל נכנסים בטעות למשרד של עורכי דין. למרבה המזל שלהם, הם מצליחים להימלט לפני שהמשטרה מגיעה. כשהם מגיעים למקום מבטחים, אומר אחד מהם: "בואו נספור כמה עשינו היום". הם סופרים את הכסף ומתברר שיצאו משם עם חמישים דולר. אומר ראש החבורה: "צריך לזכור שנכנסנו עם מאתיים דולר..."

דיחה

על ידי אמונת חכמים נזדכך המוח וזוכה לשכל ברור. (רבי נחמן מברסלב).

פתגם השבוע

סגירות חלק ב'

והוא כבר לא כאן אלא הוא עלה לעולם שכולו טוב...

הורים יקרים, אפשר לנסות שיטה זו גם בענין הילדים. כשרוצים לשמוע מה עבר עליהם במשך היום או לגלות מצוקות, עדיף לדבר איתם לפני השינה כשהם שוכבים במיטה. לדבר איתם בנחת, לספר להם סיפורים ותוך כדי כך לשאול אותם - איך היה היום? נהניתם בבית הספר? וכד'. אתם תיווכחו שהילדים לפתע נפתחים ומספרים הרבה דברים שלא היו מספרים ואומרים לנו במשך היום. בהזדמנות זאת, כדאי לגרות את שכלם ואת רצונם לספר על ידי סיפור שאנחנו ההורים נמציא על "מצוקה" כביכול שיש לנו ואנו משתפים אותם, ואז הילד יחשוב בליבו - אם אמא מספרת לי את הצרות שלה אז למה שאני לא יספר לה את הצרות שלי? זאת ועוד, לספר סיפור על ילד אחר בתורת משל ולשאול את הילד שלנו - מה היית עושה במקומי? ודרך התשובות נוכל לקבל עוד מידע שרצינו לדעת.

במאמר הקודם למדו שהטענה כלפי ילדים שהם סגורים לא תמיד נכונה כי לפעמים אנחנו בהתנהגות לא אחראית גורמים להם להסגר, ולכן אינם פתוחים ומספרים לנו מה שעל ליבם. כעת נטפל בבעיית הסגירות ונשאל - איך אפשר לפתוח אותם ולדובב אותם לספר לנו מה עובר עליהם במשך היום או לגלות לנו מצוקות בהם הם נמצאים. פתרון א': הדבר ידוע שכאשר פסיכולוג מדבר עם המטופל הוא בדרך כלל משכיב אותו על המיטה ומשוחח איתו ורושם כל תגובה ותשובה שלו. מפני מה המטופל שוכב? עובדה מעניינת הוא שכאשר האדם שוכב עולות לו כל המחשבות והמאורעות שעברו עליו במהלך היום. הדבר קורה גם בענין הזוגיות שאשה נזכרת בכל הדברים שאירעו באותו היום וגם לפני, ודוקא במצב שכיבה אז היא רוצה לספר זאת לבעלה.

סיפור לשבת

מסופר על הגאון ר' יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל, אשר הוכרח לשרת בצבא הרוסי. באחת השבתות היה עליו לשמור על המחנה. בקור העז ששרר שם, היה חשש גדול של סכנת קיפאון, ולכן מטעם הצבא הביאו מעיל פרווה עבה במיוחד, שישמש את מי שנמצא בתפקיד השמירה. כל חייל שהיה מסיים את המשמרת היה צריך להניח את המעיל על העץ, והחייל השני שמחליף אותו מוריד את המעיל מהעץ ולובשו. כעת בליל שבת הגיע תורו של הרב קנייבסקי לשמור על המחנה, והנה המעיל מחכה לו, תלוי על העץ. אולם - הרי אסור בשבת להוריד בגד שתלוי על העץ! ומצד שני, הקור עז וחודר לעצמות. חשב הרב בדעתו, כי יתכן מאוד שיש בדבר משום פיקוח נפש, שהרי במשך כל זמן השמירה עלול הוא חלילה לקפוא מקור. אולם, הוא לא מיהר להוריד את המעיל מהעץ, הוא עשה חשבון פשוט, שכרגע אין זה פיקוח נפש, משום שעדיין גופו חמים, ואין הוא קרוב לקיפאון, ולכן יחכה חמש דקות, ואז יראה אם הוא זקוק לזה. כאשר חלפו חמש דקות, שוב החליט שאפשר להמתין חמש דקות נוספות, וכך בכל פעם מחדש החליט שיכול הוא להמתין עוד חמש דקות. כך - "בחמש דקות", הצליח לעבור את כל המשמרת, עד הבוקר! והיה מאושר על כך שלא הוצרך לחלל את השבת אך באיסור דרבנן!

מעשה בבנו של מרן רבנו יוסף קארו שהתחתן עם בתו של רבנו האריז"ל. בשבת חתן, היה הציבור מוזמן לבית מרן לאחר התפילה לסעודת שבת.

והנה לאחר שהחזירו את ספר התורה להיכל, בא השמש והודיע למרן שהמפתח של המטבח אבד. ניסה מרן לחפש עצה, אלא שבינתיים נעמד הציבור לתפילת מוסף, ואף הוא נעמד עמם.

לאחר התפילה ניגש רבנו האר"י למרן ואמר לו: למה כבודו מצטער, המפתח נמצא במקום פלוני. הלכו ומצאוהו שם.

בלכתם בדרך, שאל מרן את רבנו האר"י: מאין ידע כבודו שהמפתח אבד, הרי אמרו לי כן בשקט?

אמר לו: תדע, כל אדם שמתפלל בכוונה, יורד עמוד ענן מהשמיים עד ראשו. והנה היום ראיתי שבשחרית היה עמוד הענן שעל כבודו כתיקנו, אבל במוסף היה העמוד מתקרב ופתאום נתלש, ושוב חוזר, ושוב נתלש, אמרתי בלבי, כנראה יש משהו שמטריד את כבודו בתפילה. ואז ראיתי ברוח הקודש שהמפתח הוא שהפריע.

לאחר עשרות שנות נסיון, הגיע הזמן...

ארגון "ביתנו החדש" מזמין אתכם להשרות שכינה בעם ישראל.

בעז"ה יפתח ביה"ס בראשות הרב אבנר קוואס שליט"א

עם מסלולים מקצועיים ולימודי תעודה ייחודיים מסוגם

להכשרה בתחומים: יועצי/ות נישואין, מדריכי חתנים, ומדריכות כלות

לבירורים והרשמה: 0544-85-84-89